

Parlamentul României

Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Adresată de către domnul senator: Sorin Lavric

Circumscripția electorală: nr. 29 Neamț

Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor

Ședința Senatului din data de:22.06.2022

Titlul declarației: Gheorghe Jimboiu

Stimate domnule președinte Florin Cîțu,

Stimați colegi,

S-a născut pe 20 octombrie 1921, într-o familie de țărani din localitatea Vela, județul Dolj. Va rămîne orfan de tată încă din perioada școlii, ajungînd să-i fie mamei singurul sprijin de nădejde. Aristide Lefa, camaradul lui de suferință, avea să spună: „Avea cele mai deosebite mîini pe care le-am văzut la un om: nefiresc de subțiri, cu degete foarte lungi, mîini făcute anume pentru rugăciune sau pentru un mare pianist.”

Dar Jimboiu și-a înăbușit vocația de artist, alegînd cariera economică, drept care s-a înscris la Academia Comercială din Brașov.

Student fiind, se va simți atras de ideile naționaliste, împrejurare care a dus la arestarea lui în 1941, rămînînd închis pînă în august 1944. După eliberare va ajunge liderul studențimii anticomuniste din regiunea Brașovului, motiv pentru care nu se va bucura prea

mult de libertate, fiind arestat din nou în 1948, pentru a primi o pedeapsă de 15 ani de muncă silnică.

Pe perioada anchetei este torturat cu cruzime, încît se va îmbolnăvi de ciroză hepatică. Mai tîrziu se va îmbolnăvi de tuberculoză, fiind transferat la închisoarea-spital de la Tîrgu Ocna. Aici tînărul Jimboiu îi va întîlni pe Valeriu Gafencu și pe arhimandritul Gherasim Iscu.

De la închisoarea Tîrgu Ocna va fi mutat în închisoarea din Caransebeș, apoi în închisorile din Gherla și Aiud, unde va rămîne pînă în ultima zi a vieții. Regimul alimentar mizerabil din Aiud, izolarea totală și încordarea permanentă i-au grăbit agravarea cirozei. După 15 ani de detenție, cînd mai avea cîteva zile pînă la eliberare, epuizat, numai piele și os, va fi dus la infirmeria închisorii. Aici se va stinge în scurt timp, conștient, împăcat, încredințat că în lume va birui Hristos.

Va fi înmormîntat fără cruce în groapa comună din Rîpa Robilor.

În memoria celor care l-au cunoscut, vorbele lui s-au întipărit adînc. Personalitatea lui Jimboiu se impunea de la sine. Intelligent și modest, era deopotrivă foarte modest. Deși tăcut și la locul lui, îi molipsea pe cei din jur prin atitudine. Ce îl distingea era vădita trăire duhovnicească.

Dumitru Bordeianu scrie despre el cu admirație: „Jimboiu era poate cel mai strălucit elev al lui Gafencu. Un tînăr curat trupest și sufletește, înzestrat cu o mare blîndețe și bunătate. (...) Am cunoscut în viața mea fel de fel de oameni, dar n-am întîlnit un altul care să înțeleagă ortodoxia și să iubească pe Hristos ca Jimboiu. (...) A fost desăvîrșit din toate punctele de vedere. Era un înger în chip de om. (...) Am această credință intimă că Dumnezeu l-a primit în ceruri, în rîndurile sfinților”.

În Întoarcerea la Hristos, Ioan Ianolide îl portretizează pe Jimboiu ca pe o figură desprinsă din cărțile sfinte, de neclintit în iubirea către Hristos: „înseta după apele cele mai adînci ale vieții lăuntrice. Cînd a aflat de rugăciunea minții, a început să o practice, înlocuind treptat Psalmul 50. Înaînta repede și intens. În curînd a ajuns să o rostească în inimă. Simțea un plîns răcoritor curgînd înăuntru. Vede lumina lăuntrică. Se bucura de darurile Duhului Sfînt. Dumnezeu îi descoperea adîncă orînduire a lumii și a omului. Se bucura că trăiește, că e om și creștin. Era feciorelnic și hotărît să rămînă toată viața al lui Hristos, căci rîvna lui pentru Dumnezeu îl mistuia cu slava vieții veșnice”.

Nu mă îndoiesc că, într-o zi, tînărul cu mîini de pianist și cu suflet de crucificat, va fi trecut în rîndul sfinților din temnițele comuniste.

Sînt onorat ca, sub cupola Senatului Romîniei, să pomenesc numele lui Gheorghe Jimbolu.

Bucureşti

Vă mulţumesc,

Sorin Lavric, senator AUR

CONFORM CU ORIGINALUL